

Mál nr. 116/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka (X)

Skaðabótaábyrgð. Umbúnaður fasteignar.

Gögn.

1. Málskot móttakið 11. apríl 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 29. apríl 2024, ásamt fylgiskjölum.
3. Bréf lögmanns M dags. 17. maí 2024, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að hinn 21. október 2023 hafi M heimsótt húsnæði X. Í heimsókninni hafi M verið að ganga frá salernisaðstöðu á 1. hæð, sem ætluð sé gestum, og hafi þá gengið út á dimmt svæði að svipast um eftir fatahengi sem hún hafi skilið eftir yfirhöfn í. Þegar hún sá hvar fatahengið var hafi hún gengið í átt til þess en þá stigið niður þrep í tjörn sem hafi verið full af vatni og við það fallið og slasast. Með gögnum málsins fylgir myndband af atvikinu sem nefndarmenn hafa skoðað.

M telur að X beri skaðabótaábyrgð á líkamstjóni sem varð við fallið. M telur að aðbúnaður hafi verið ófullnægjandi af hálfu X og öryggisráðstafanir og varnir við falli hafi skort, þrátt fyrir skyldu X til að tryggja öryggi gesta. M vísar til þess að lýsing hafi verið dræm á slysstað en afmörkun milli hæðarflata hafi verið sett upp eftir slysið með sérstökum borða. M bendir á að ríkar skyldur hvíli samkvæmt dómaframkvæmd á X sem stundi þjónusturekstur í húsnæði sínu og eigi því að gera ráðstafanir sem tryggja öryggi gesta. Einnig telur M að aðstæður á slysstað hafi ekki verið í samræmi við ákvæði byggingarreglugerðar nr. 112/2012 varðandi umferðarleiðir og merkingar vegna hæðarmun gólfplatara og vísað til ákvæða í tilteknum ákvæðum byggingarreglugerðarinnar um merkingar á hæðarbreytingum, skyldu til að setja handrið á tiltekna staði og merkingar. Auk þessa vísar M til ákvæða um lýsingu í sömu byggingarreglugerð og að X hafi ekki sinnt skyldum sínum í ljósi þess að birtuskilyrði hafi verið takmörkuð og lítil lýsing á svæðinu. Einnig vísar M til þess að húsnæði X sé vinsæll áfangastaður ferðamanna og hönnun húsnæðis eigi að taka mið af því að tryggja öryggi þeirra. Einnig vísar M til þess að sú tjörn sem hún steig í hafi áður verið með áberandi gosbrunni í og þannig sýnilegri heldur en nú og því hafi ekki áhrif að ekki hafi verið tilkynnt um slys við tjörnina áður, eins og V hafi borið við. Einnig vísar M til þess að vatnsyfirborð geti haft villandi áhrif á þá sem ganga um það svæði sem M gekk um.

V hefur hafnað bótaskyldu og telur að X hafi ekki farið gegn ákvæðum byggingarreglugerðar nr. 112/2012 vegna merkinga og varnir gegn falli. V bendir að skv. upplýsingum frá X sé ekki um að ræða gönguleið í skilningi þeirrar reglugerðar heldur sé um að ræða augljósa tjörn og sérstakar merkingar hafi verið óþarfar auk þess sem lýsing hafi verið eins á svæði við tjörnina og annars staðar, auk þess sem ljóskastari lýsi tjörnina upp. Auk þessa vísar V til upplýsinga frá X um að ekki hafi verið tilkynnt áður um tjón á sama stað, en tjörnin hafi verið í sama húsnæði í 32 ár, en tugþúsundir gesta heimsæki húsnæðið ár hvert.

M bendir á í viðbótarathugasemdum sínum að í byggingarreglugerð séu hugtökin umferðarleið eða gönguleið ekki skilgreind sérstaklega en slys M hafi átt sér stað á gólfleti þar sem M gerði ekki greinarmun á gólfi og tjörn. Takmarkað rými hafi verið til að athafna sig og þeim mun meiri ástæða hafi verið til að merkja hæðarmun á gólfleti og setja fallvarnir. Einnig telur M að ekki hafi verið augljóst að vatn hafi verið á hreyfingu í tjörninni né að brún tjarnar hafi verið sjáanleg gestum. Auk þessa gerir M athugasemdir við fullyrðingar X um að ekki sé kunnugt um alvarleg slys þar sem M slasaðist þar sem X hafi ekki verið leigutaki öll þau ár sem húsnæðið hafi verið í notkun, heldur einungis frá árinu 2016. Auk þessa vísar M til myndbands frá árinu 2015 af sama stað og hún slasaðist þar sem aðbúnaður hafi verið annar og augljósara þá að um tjörn sé að ræða en nú eftir að breytingar hafi verið gerðar á húsnæðinu. Einnig ítrekar M athugasemdir varðandi lýsingu á vettvangi og bendir

á breytingar frá árinu 2015. Að lokum bendir M á að ráðstafanir hafi verið gerðar eftir slys M þar sem handrið hafi verið sett upp sem og hafi vatn verið tæmt og flötur málaður með ljósum lit. Þannig sé sýnt að X hafi átt að vera búinn að gera slíkar ráðstafanir fyrr og þannig tryggja öryggi gesta.

Álit.

Ágreiningur er um hvort aðstæður í húsnæði X hafi verið með þeim hætti að fyllsta öryggis gesta væri ekki gætt þar sem tjörn var komið fyrir í gólfi húsnæðisins þar sem M féll og hlaut líkamstjón. Af fyrirliggjandi myndum og myndböndum af aðstæðum verður ekki séð að tjörninni hafi verið komið þannig fyrir að erfitt hafi verið að sjá hana. Ekki verður heldur séð að lýsingu hafi verið ábótavant eða staðsetning tjarnarinnar hafi verið þannig að gestum hafi ekki mátt vera ljós staðsetning hennar með eðlilegri aðgæslu. Ekki er talið sannað að aðbúnaðurinn hafi farið gegn þeim ákvæðum byggingarreglugerðar nr. 112/2012 sem vísað er til í málskoti eða athugasemdum M. Þrátt fyrir breytingar sem gerðar hafa verið á húsnæði X frá árinu 2015 til þess dags sem M slasaðist telst ekki nægilega sannað að þær breytingar hafi falið í sér sérstaklega hættulegar aðstæður fyrir gesti. Auk þess verður að vísa til þess að síðan X tók við húsnæðinu og gerði þær breytingar sem M vísar til í röksemdum sínum, liggja ekki fyrir upplýsingar um sambærileg slys og það sem M varð fyrir. Af myndbandsupptöku af atvikinu sjálfu má einnig sjá að M gekk rakleiðis áfram, að því er virðist án þess að horfa niður fyrir fætur sér, áður en hún féll. Af fyrirliggjandi gögnum verður ekki talið sannað að slys M verði rakið til atvika eða aðstæðna sem X ber skaðabótaábyrgð á. Á M því ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 11. júlí 2024.
rafræn undirskrift

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir